

Utisak umesto izveštaja Grupe za konceptualnu politiku sa sastanka Gradske uprave i Inicijative nezavisne kulturne scene Novog Sada

Gradska kuća. Prvi susret se dogodio. Stoji da smo naišli na razumevanje, stoji i da smo sreli dobru volju. Da li ćemo sresti i odlučnost, ostaje da vidimo. Otvorimo dušu, jer nam uskoro valja i intenzivnije misliti. Ljudi će se tek tako pojaviti.

U pregovorima sa upravom grada sreli smo činovnike koji su limitirani zakonima. No njihov govor nije bio pravnički, i zato ne moramo odmah posezati za advokatskim uslugama. Oni govore jezikom nadležnosti i obzira koje moraju poštovati u brizi da ih ne prekorače. Zloupotrebe nismo sreli niti mislimo da ćemo ih sresti tokom ovog pregovaranja, jer nećemo zahtevati iznimke. Sve što tražimo, i što smo saopštili tiče se svih. Principima umesto brojanja, a ako budemo brojali – brojaćemo se sami. To će biti mesto koje ne očekuje legitimaciju države, već naš angažman u definisanju ko smo i koga među nama ima. Zato je ova lista otvorena za sve i zato je ovaj utisak – utisak za sve. Neki su se sa nje skinuli, no računamo da se nisu skinuli i sa hrane. Društvo književnika je odlučilo da nastavi po starom, i Zivlak sigurno zna šta radi. Ovom prilikom šaljem pozdrav svim njegovim saradnicima i želimo im puno uspeha u emancipatorskom radu i izdavaštvu. Budući reč o istaknutim poslenicima misli i filozofskog dela, računamo da je pozdrav stigao u odgovarajući pojam.

Izneli smo probleme i usmeno. Obrazložili važnost problematizacije nečega što je tema već nekoliko decenija, a na neposredni povod smo podsetili: izbacivanje jednog udruženja iz prostorija, povećanje kirija za ostale i poslednji gradski konkurs za kulturu koji nije podržao ni jednu od organizacija koje rade na nezavisnoj sceni, a koje znamo iz dosadašnjeg miljea kulturne scene Novog Sada. O Evropi ne bismo govorili da se nismo našli pred još jednim paradoksom. U kampanji za kandidaturu ovog grada za evropsku prestonicu kulture, mi imamo situaciju u kojoj se gradskim konkursom finansijski ne podrže organizacije koje su već u procesu realizacije evropskih projekata.

Prva tačka dnevnog reda je ilustrativna i možda je otvorila problem. Udruženje *Foto kino i video savez* je na ulici, a postoji mogućnost zatvaranja još jedne galerije, a u pitanju je SULUV. Sve smo to već spomenuli i obratili se javnosti putem medija. Konferencija za štampu je održana u NDNV i tamo se pojavilo nekoliko novinara. Daleko od očekivanog broja, ali smo odoleli spekulacijama.

Ako pregovaramo o nečemu, a sad smo već na sastanku sa predstavnicima uprave za kulturu i u domaćinskom društvu člana veća za kulturu Dalibora Rožića, onda moramo razlikovati pristupe i pozicije. Razgovor je potekao u smeru koji nije u interesu ni jedne strane. Ograditi se zakonskim ograničenjima i nadležnostima nije političko pitanje, a mi nismo došli ni kao pravnici, ni kao špekulanti koji bi da nešto isposlujaju mimo zakona. Zašto onda pričati o zakonima? U kakvom su odnosu zakoni i institucije i o kakvoj kulturi može biti reči ako zakonima ustaljujemo naše postupke? Iskustvo organizovanja koje imamo može biti korisno i za ljude koji su sada u situaciji da odlučuju. Organizovati se znači odlučivati i za to ne postoje zakonske olakšice ni smernice. Zakone menjamo i stvaramo, oni treba da su poslednja stanica naših praksi i treba samo da posluže onima koji danas nisu u situaciji da ih dovedu u pitanje i promene. Sutra već, učiniće to za druge. Mi to dakle radimo danas. i radimo za sve – a takvih “sve” (ili “svi”) može i bilo bi dobro da ima još. Ni ovo sve nije celo ni dovršeno, pa je pitanje reprezentativnosti ove inicijative bespredmetno i na njega ubuduće nećemo odgovarati. Svojevremeno je ministar kulture baš po ovom šavu pokušao da podere zahteve Nezavisne kulturne scene Srbije (NKSS) i mi ni tada nismo na to pristali. Ponovimo: brojaćemo se sami ako je do brojanja, a demagogiju reprezentativnosti ostavljamo partijama koje su ionako svedene na prebrojavanje. I to smo rekli na sastanku sa ljudima iz Uprave, ljudima iz

Poslovnog prostora i članu veća za kulturu. Oni su se složili i mi to želimo istaći kao još jedan dokaz dobre volje.

Pošto smo se razumeli i izjasnili po pitanju slabosti koje nas ograničavaju, odlučili smo da o njima ne govorimo kao o odustajanju. Ljudi grada rekli su da to nije potrebno jer probleme možemo i moramo rešavati, a da je jedan od načina i izrada Strategije iz koje bi trebao da usledi Akcioni plan, te da je to način promene zakona koji su nam za vratom i koji su pojedina udruženja danas isterala na ulicu. Složili smo se da je udruženje (Foto kino i video savez) upalo u dugove svojevrtnim netelesnim preobražajem i da je promenom zakonske regulative i statusa reprezentativnog udruženja ovo postalo dužnik koji danas ne može da plati, inače kamatama na kamatu uvećanu kiriju. Kako ćemo to rešiti? To je ostalo da vidimo na sledećem susretu koji bi trebalo da bude susret radne grupe sa predstavnicima Uprave i, nadamo se, članom veća za kulturu. Uskoro ćemo zakazati novi susret, i ponoviti da su ovi susreti i diskusije institucionalna invencija i da su na nju pozvani svi zainteresovani za rešavanje ovog i sličnih problema. Ako nemamo više veća u skupštinama – te imamo vladu sa partijski izdelfjenim parlamentom – možemo ih oživeti u prostoru uprave i na taj način otvoriti institucije države za ljude o čijem se životu radi. Ove kategorije nemaju filozofskih ambicija jer su skovane i izgovorene na Agori, a ne u kabinetu akademičara koji ne sežu dalje od savetnika u političkim poslovima.

Hoćemo li dakle podržati kandidaturu za Evropsku prestonicu kulture? Rekli smo da bi bilo nepošteno da to učinimo na štetu naših zahteva koji su zahtevi našeg života i rada koji iskušavamo i pre ove kampanje. Jesmo li naišli na razumevanje? Rekli bismo da jesmo, ali i da je ostalo u domenu odnosa međusobnog razumevanja, a onda i odnosa našeg razumevanja u društvu novinara koji su sačekali naše saopštenje za štampu, da odlučimo šta ćemo reći. I odlučeno je. Pošto znamo da će kampanja za kandidaturu nadodrediti gradsku kulturnu politiku, predložili smo da se u nju uvede i ova procedura uključivanja organizacija nezavisne kulturne scene u procese odlučivanja o sopstvenim uslovima rada. Predložili smo da upravo ovaj proces pregovaranja i institucije koje ćemo osmisliti bude infrastrukturni doprinos razvoju kulture grada, i da ako u tome ne uspemo – nemamo šta da podržimo. Dobre namere su početak, ali nisu dovoljne da se dokaže sloboda i volja